

בש"פ 4530/17 - מדינת ישראל נגד אילן רפאל עמרם

בבית המשפט העליון

בש"פ 4530/17

כבוד השופט י' דנציגר
מדינת ישראל

לפני:
המבקש;

נ ג ד

אילן רפאל עמרם

המשיב:

בקשה להארכת מעצרו של המשיב מעבר לתשעה
חודשים לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות
אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

י"ז בסיון תשע"ז (11.6.17)

תאריך הישיבה:

עו"ד עדי שגב

בשם המבקשת:

עו"ד אלכס גפני

בשם המשיב:

החלטה

1. לפני בקשה להארכת מעצרו של המשיב מעבר לתשעה חודשים, ב-90 ימים, החל מיום 28.6.2017, או עד למתן פסק דין בעניינו בת"פ 66819-09-16 בבית המשפט המחוזי בירושלים, לפי המוקדם מבין המועדים.

2. נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו במסגרת האישום הראשון: עבירה של חבלה חמורה (תקיפת בעל הדירה

בה התגורר לאחר שהתבקש לעזוב אותה); תקיפת שוטר בנסיבות חמורות (בעט בשוטר שהגיע לזירת האירוע, ודפק את ראשו בקיר לאחר שהובל לתחנת המשטרה); היזק בzdון (גרם נזק לקיר ולציוד בתחנת המשטרה); איומים (על בתו של בעל הדירה בה התגורר); והצתה (הצתת הדירה, שבעקבותיה נשרף כליל חדר השינה). במסגרת האישום השני הואשם המשיב בהסגת גבול (כניסה לשני חדרים בהוסטל בירושלים, ללא רשות, באמצעות מפתח שהיה לו).

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו. בהמשך התקיים דיון שבמסגרתו קבע בית המשפט כי לא קיימת במקרה דנן חלופת מעצר ראויה נוכח הסיכון המוגבר והממשי הנשקף מן המשיב. משכך, בית המשפט לא מצא כי יש מקום להורות על עריכת תסקיר, והורה על מעצר המשיב עד תום ההליכים נגדו.

4. לטענת המבקשת, מעשיו של המשיב מעידים על מסוכנות שאינה ניתנת לאיון בחלופת מעצר. הדברים מקבלים משנה תוקף נוכח העובדה שהמשיב לא נרתע מביצוע עבירות אף בתחנת המשטרה. נטען כי למשיב עבר פלילי מכביד הכולל 21 הרשעות קודמות, לרבות בעבירות אלימות ורכוש. גם עונשי מאסר כבדים שהושתו עליו לא הרתיעו אותו מביצוע המעשים המיוחסים לו.

המבקשת מאשרת כי ההליך העיקרי בעניינו של המשיב אינו מתקדם בקצב משביע רצון. ואולם, לטענתה, הדבר רובץ לפתחו של המשיב שכן במשך ארבעה חודשים סירב לשתף פעולה עם סניגוריו ורק בחודש מרץ האחרון ניתן מענה לכתב האישום. צוין כי ביום 7.6.2017 החלה להישמע פרשת התביעה ועד כה נשמעו שישה עדים. כן צוין כי בהמשך חודש זה יתקיימו שני דיוני הוכחות נוספים, ושצפויה התקדמות משמעותית של ההליך במהלך תקופת ההארכה המבוקשת. כן הוגשה לעיוני חוות דעת שתאריכה 25.9.2016 ממנה עולה, בין היתר, כי התנהגות המשיב "מניפולטיבית, אימפולסיבית ומגמתית", אך כי הוא כשיר לעמוד לדין.

5. לטענת המשיב אין מקום לטענה כי התמשכות ההליכים רובצת על כתפיו. הטעם המרכזי לכך, לשיטת בא כוחו, הוא התחלואה-הכפולה ממנה הוא סובל (כפי שעולה, בין היתר, מצילום תיקו הרפואי של המשיב במב"ן לב השרון שהוגש לעיוני, הכולל תיעוד משנת 2013). נטען כי רק משהחל להיות מיוצג על ידי בא כוחו ומשחודש הטיפול לו הוא זקוק, ניתן היה להתחיל בניהול ההליך המשפטי בעניינו.

עוד נטען כי בחלוף הזמן מסוכנותו של המשיב הולכת ופוחתת, ובפרט משחודש הטיפול הרפואי לו הוא זקוק. נוכח האמור לעיל סבור המשיב כי יש לשחררו ממעצר מאחורי סורג ובריה בתנאים שייקבעו על ידי בית המשפט.

6. בתגובה טענה המבקשת כי מהמסמכים הרפואיים שאותם הגיש המשיב עולה כי בעבר הוא נעלם פעמיים מאישפוז בו הוא היה נתון מה שמעורר ספק - בהתחשב בעברו המכביד - באשר לנכונות טיעונו לפיו הוא אינו מסוכן לציבור.

7. לאחר שמיעת טיעוני באי כוח הצדדים ועיון בחוות הדעת ובמסמכים הרפואיים, נחה דעתי כי דין הבקשה להתקבל. למשיב מיוחסות עבירות חמורות - כשחלקן, כאמור, בוצע בתחנת המשטרה - ויש לו עבר פלילי מכביד. נתונים אלו מעידים על מסוכנותו הרבה, שאינה ניתנת לאיון בשלב זה.

מוארך מעצרו של המשיב כמבוקש.

ניתנה היום, י"ז בסיון התשע"ז (11.6.2017).

ש ו פ ט
